

[Christmas Møller.]

pragtfuldeste Frihandelsmand, man nogen Sinde har set i Handels- og Kontoristforeningen forleden! Det er jo fermt gjort, der er slet ikke noget i Vejen med det, og saa kan der falde et og andet af ved Siden af ved Lejlighed; det skal jeg ikke komme ind paa, for det har ikke Interesse.

Med Hensyn til den Side af Sagen, som har Interesse, spørger jeg saa Handelsministeren, hvilke Tanker gør Ministeren sig om Sukkeret, mon Handelsministeren ikke vil sige et og andet om det? Vi ved, hvordan det er gaaet med Sprit og Brødgær, hvordan er det saa med Sukkeret? Overskud i Fjor, Underskud i Aar. Der har vi det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch som den, der først rejste Spørgsmaalet, om Dyrkerne ikke skal have nogle flere Penge! Alle vi, der har det Synspunkt, at dette er en farlig og vanskelig Udvikling, en økonomisk Udvikling, som kan virke ødelæggende for den, som vi mener er den rette, maa i høj Grad have Lov til at gøre opmærksom paa dette Forhold. Eller, for at gaa videre, kan man nævne Valutacentralen. Jeg har naturligvis ikke i alle Enkeltheder faaet Industriraadets Beretning, som omtales i Aviserne i Dag, gennemgaaet, men jeg har Lov til at sige, at Industriraadets Beretning ikke er andet end Udtryk for det samme, det øjeblikkelige, Dagen og Vejen; hvad der skal ske inden for Aar og Dag, det tænker man paa, det er man interesseret i, det lægger man Vægt paa, fordi disse industrielle Kredse siger: ja, men hvis der kommer en anden Situation om nogle Aar, kan vi godt springe over paa et andet Standpunkt. Men Handelsministeren ved særdeles godt, at politisk, vælgermæssigt ligger det helt anderledes, det ligger saaledes — som det ogsaa med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af Ministerens Forslag om Valutacentralen, i hvis § 3 det foreslaas, at Ministeren skal kunne faa meddelt de fornødne Oplysninger om Prisdannelser —, at Ministeren i enhver Henseende har til Hensigt at føre Kontrol og have Indseende.

For at have det paa den store og klare Linie, hvorpaa hele dette Spørgsmaal maa tages, siger jeg, at det, disse industrielle Kredse maa forstaa, er, at vi virkelig ikke interesserer os for et lille smaatskaarent

Spørgsmaal, om den ene eller anden ikke vil vise en eller anden Socialdemokrat en Venlighed, men hvad vi peger paa og advarer imod, er hele den Udvikling, den tvestrengede Politik, som er Socialdemokratiets og i den givne Situation maa være det, den Politik paa Dagens og Vejens Spørgsmaal, hvorved de efterhaanden tvinger en hel Mængde af dette Lands ikke-socialdemokratiske Vælgere ind i Betragtninger, som ødelægger den Modstand, der skulde være mod Socialdemokratiet. Efter min Opfattelse er Gældssaneringsforslaget i forrige Samling og Konverteringsforslaget i denne et Udtryk for Socialdemokratiets og Det radikale Venstres, men navnlig Socialdemokratiets voldsomme Forsøg paa ogsaa i hele denne Politik at faa noget sagt til Landmændene. Hvad er Udligningsfonden andet end Udtryk for en Politik, der tilstræber at faa noget ind under Staten, den har samme Stilling som Valutacentralen og andre Lovforanstaltninger over for Byerhvervene? Man kan da virkelig ikke undre sig over, at Det konservative Parti efter sit Synspunkt raaber Vagt i Gevær og siger, hvorledes vi ser paa Forholdene. Det gør overhovedet ikke Indtryk paa mig, naar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen taler om sin egen Styrke og vor Svaghed, thi jeg har erkendt den, men da Socialdemokratiet for 30—40 Aar siden begyndte at komme frem med betragtelige Stemmetal, da satte dette Parti sig ogsaa de store Maal og jo, som Tiderne har vist, med Rette. Og det gør heller ikke noget som helst Indtryk paa mig, naar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen taler om — og den højtærede Socialminister sagde med Hensyn til Socialreformen det samme —, at Det konservative Folkeparti satte sig selv udenfor; enhver, der kender Situationen den 30. Januar 1933, maa erkende, at saaledes som det Forlig nu engang var blevet sluttet, var Det konservative Folkeparti udenfor og kunde overhovedet ikke ud over Udvalgene deltage i Forhandlingerne, thi det var haabløs Gerning, naar der var sluttet en Aftale, saaledes som der var, mellem 3 andre Partier. Men jeg tror jo nok, at hvis jeg spurgte det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, hvad der er det vigtigste Indhold af den Politik, der er blevet ført, om Valutacentralen med dens Beskæftigelse, med dens Valutaholden, med dens Handelspolitik ikke